

Borgbjerg: Jeg har for mit Vedkommende, og jeg tror ogsaa at turde sige paa mine Meningsfællers Vegne, intet imod, at vi nu skride til Afslutning. Debatten er jo nu naaet til en Slutning, som for saa vidt vel ikke er den bedste, thi det maa jeg dog sige som mit sidste Ord i denne Sag ogsaa overfor den højtærede Konseilspræsident, at den bedste Afslutning var at vedtage vort Forslag til Beslutning, thi Grundlovens Opfyldelse er den letteste, til enhver Tid farbare og den ønskeligste Vej. Men naar man fra Flertallets, Regeringens, selv fra Højres Side, modsætter sig denne Vej, saa ere vi ikke Herrer, saa kunne vi ikke staa imod, at man vil gaa en anden Vej, og se at gennemføre saa meget som muligt. Den ærede Konseilspræsident har ikke Ret til at sige, at dermed er vort Forslag bortfaldet, dermed have vi opgivet det. Det have vi ikke paa nogen Maade, men forkaster man det, vil man ikke vide af det. . . . (Afbrydelse) . . . ja, den ærede Konseilspræsident ryster paa Hovedet, forstaar han da ikke, at det er en god parlamentarisk Fremgangsmaade, at der er noget, der hedder principalt, og noget, der hedder subsidiært, og kan man ikke faa det principale, saa foretrækker man det bedste af det andet, der er stillet op, det er dog indlysende. Jeg skal være villig til at frafalde Ordet fremtidig og mine Meningsfæller ville gøre det samme, saa for vort Vedkommende er der intet til Hinder for, at det ærede Medlem for Løvel kan faa sit Ønske opfyldt, og vi kunne skride til Afstemning.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Jeg har indtegnet mig som Taler, men jeg skal frafalde Ordet og nøjes med en kort Bemærkning, en Bemærkning, som jeg er nødt til at gøre, hvis vi nu skride til Afslutning. Jeg vil motivere, hvorfor jeg kan give min Stemme til Punkt Nr. 2 paa det af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) stillede Forslag. Det er ikke af den Grund, at jeg ikke helst saa Grundlovens § 32 opfyldt, men hvis det ikke skulde lykkes at se § 32 opfyldt, vil jeg regne Punkt Nr. 2 for en saa stor Forbedring af det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Løvel, at jeg vil stemme for det omtalte Forslag for at gøre det saa godt som muligt, som kan ventes at blive vedtaget her. Men hvis

det maatte indtræde, at vi ikke faa en snarlig, hurtig og god Grundlovsforandring, saa vil jeg sige, at min Mening er den, at § 32 i Grundloven bør opfyldes helt og holdent, og det var den Udvej, som jeg helst saa brugt. Hvis ikke en Grundlovsforandring kommer igennem noget snart, har jeg for min Del ikke opgivet mit Standpunkt og mit Haab om at se Grundloven opfyldt.

H. L. Møller: Skønt der synes at være en almindelig Stemning i Salen for straks nu at slutte Debatten, have mine Meningsfæller dog ønsket, at der endnu fra vor Side skulde tilføjes nogle Bemærkninger; jeg skal gøre mine saa korte som muligt.

Der er mod det Forslag til Dagsorden, som blev stillet fra vor Side, gjort et meget stærkt Angreb paa Basis af, at det skulde være i afgjort Modstrid mod den Henvendelse fra Byerhvervenes Organisationer, som har foreligget for Regeringen i den seneste Tid. Jeg tror, at dette Angreb er helt uberettiget. Jeg ved ganske vist, at Byerhvervenes Organisationer have stillet Kravet om en Opfyldelse af Grundlovens § 32 som Nr. 1 og Kravet om en Ændring i Grundlovens § 32 som noget subsidiært, som Nr. 2. Men jeg ved lige saa bestemt, at den eneste Grund, hvorfor Byerhvervenes Organisationer have stillet deres Krav i den Orden, er den, som de selv have angivet, at den første Vej formentlig vilde være den mest farbare, medens det andet vilde være at skyde Udsigten selv i gunstigste Fald ud i en uvis Fremtid.

Der kan imidlertid slet ikke være Tvivl om, at det er den sidste Ordning, Byerhvervene særlig ønske som den definitive. Hvorfor i al Verden skulde de ellers have opstillet den som noget alternativt? Hvis den første Ordning tilfredsstillede dem fuldkomment, hvis de betragtede den som ideel, som indeholdende Opfyldelsen af alt, hvad de ønske, og tillige som den nemmeste og den, der er lettest at realisere, hvorfor skulde de saa have opstillet noget andet som alternativt bagefter? Byerhvervenes Organisationer ere rent upolitiske, og de have saaledes god Grund til i saadanne Henvendelser at bestræbe sig for ikke paa nogen Maade at komme ind paa politiske Diskussioner om politiske Teorier. Derfor have de gjort fuldstændig Ret i at opstille det første Krav som Nr. 1, fordi det ikke medførte politiske Diskussioner om politiske Teorier, hvad derimod det andet, Ønsket om en Grundlovsforandring, gør. Jeg er derfor